

til Finansudvalget med dem, saa at det først er, naar Kommissionens Resultater foreligge, der skal tages et endeligt Standpunkt, her modvirke de med Hænder og Fødder denne Sag.

Jeg synes, at under Forhold som dem, vi leve under i Øjeblikket, hvor det gælder om, at hele Nationen holder sammen, hvor vi bør støtte hverandre indbyrdes paa ethvert Punkt, vi kunne gøre det, og hvor den danske Industri for Øjeblikket er saa ulykkeligt stillet, bør Staten gøre alt, hvad gøres kan, for at støtte alle de mange Tusinder, som nu maa gaa arbejdsledige.

Saa siger den ærede Ordfører, at de kunne give sig til at bygge Lokomotiver her i Landet saa meget, de ville, det have de Lov til. Men den ærede Ordfører maa huske paa, at det at bygge Lokomotiver ikke er noget, man pludselig kan begynde paa i Morgen. Jeg vil nævne en anden Industri, som det ærede Medlem godt kender: at snitte Træsko. Det kan man give sig til. Der behøves ikke mange Midler for at lave en Træsko, men for at man skal kunne lave et Lokomotiv, kræves der meget betydelige Forarbejder, og der kræves meget betydelige Udgifter, som skulle afholdes, før man kan begynde. Burmeister & Wain byggede to Lokomotiver i 1870 og have vist ikke siden beskæftiget sig dermed, og den Fabrik kommer sikkert til at sætte sig i store Udgifter, naar den nu skal ind paa den Industri. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at den Sag bliver undersøgt, og at det er saare naturligt at gaa den Vej, den højtærede Minister har foreslaaet: at overlade Undersøgelsen til nogle Folk, som ere sagkyndige paa dette Omraade. Naar vore Statsbaneembedsmænd, Arbejdsgiverne og Arbejderne ere repræsenterede i den Kommission, tror jeg, vi fra alle Sider kunne vente en Indstilling, vi kunne stole paa.

Den ærede Ordfører taler stadig om de 10 pCt.s Beskyttelse. Jeg ved ikke, hvad det er for noget, disse Procent ere kun til i de Herrers Fantasi. Der er ikke noget Sted fastslaaet noget om de 10 pCt.s Beskyttelse, som Inlandets Fabrikker faa i Sammenligning med Udlandets. „Scandia“ f. Eks. har ikke 10 pCt.s Beskyttelse, dens Beskyttelse er snarest negativ, idet „Scandia“ i 12 Aar har leveret Arbejde til Priser, som ere 6,88 pCt. under de Priser, Udlandets Fabrikker have forlangt. De 10 pCt.s Beskyttelse er noget, de Herrer fable om, men som ikke eksisterer. De Herrer kunne end ikke vise saa megen Velvillie overfor dansk Industri, at de kunne gaa

med til, at en saadan Kommission ned-sættes, og dens Resultater forelægges. Der er ingen af os, der forlanger særlig Begunstigelse eller Beskyttelse. Det er min Overbevisning, at vi paa Lokomotivomraadet lige saa godt som paa Vagonomraadet kunne tage Konkurrencen op med Udlandet.

Formanden: Jeg vil henstille til ærede Medlemmer, om denne Debat ikke snart kunde slutte, da der ikke er noget Forslag fremme, hvortil den kan knyttes.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Jeg maa dog maaske gøre en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han bebrejdede mig, at jeg var særlig ivrig til at kræve Statens Støtte for Landbruget. Jeg vil tilbagevise den Paastand. Jeg vil bede det ærede Medlem oplyse, hvor jeg har været særlig ivrig derfor. Jeg kan tværtimod paavise overfor det ærede Medlem, at jeg har været særlig ivrig for, at Landbruget skulde være fri for saadan Beskyttelse. Jeg har i sin Tid, da Husdyrloven var til Behandling, været særlig ivrig for, at Landbruget skulde være fri for den Støtte, Socialdemokraterne krævede til Avlscentre, og jeg havde det Held, skønt vi var i Mindretal i Udvalget, at faa Flertallet til at stemme de Forslag ned, som Socialdemokraterne havde stillet om at belemre Landbruget med forskellige Bevillinger til Hesteavlscentre, Kvægavlscentre og mange andre dejlige Ting, som vi praktiske Landmænd ingen Pris satte paa.

I øvrigt skal jeg kun sige til det ærede Medlem, at selvfølgelig har man Lov til at bygge Lokomotiver, saa meget man vil, og man har bygget disse Lokomotiver, den Gang Beskyttelsen paa Toldloven var 10 pCt. for Indførelse af Lokomotiver, og den Gang Praksis fra Statsbaneledelsens Side var den, at naar de danske Lokomotiver ikke var 10 pCt. dyrere end de udenlandske, tog man de danske. Under saadanne Forhold har man bygget Lokomotiver her i Landet og kunde dog ikke klare sig i Konkurrencen. Hvorledes man saa skal kunne gøre det nu, kan jeg ikke forstaa — medmindre man skal give en betydelig Beskyttelse, men det vil jeg ikke gaa med til. Jeg ønsker ikke at oplække Industrier herbjemme, som ikke kunne klare sig uden Beskyttelse. Jeg synes, at vi have nok af den Slags. Lad os faa saa mange som muligt af de Industrier, som kunne klare sig uden Beskyttelse, ja, maa-